

ת"פ 60892/02 - מדינת ישראל נגד רוני סלמה

בית משפט השלום בפתח תקווה

22 נובמבר 2017

ת"פ 60892-02 מדינת ישראל נ' סלמה

מספר פל"א 85868/2016

לפני כבוד השופט, סגן נשיא חגי טרסי
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
רוני סלמה
הנאשם

בוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד מאיה אשכנזי וקרן פינקלס

הנאשם וב"כ - עו"ד סמבול משרד עו"ד שורץ-נרכיס

[פרוטוקול הושמטה]

זכור דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בשני אישומים אשר ייחסו לו עבירות אלימות כלפי בת זוגו. על פי המפורט באישום הראשון ביום 25.2.16 בעקבות ויכוח החל הנאשם לקלל את המתלוונת ובהמשך יrik בפניה. המתלוונת נכנסה לחדר על מנת להתרחק ממנו אך הנאשם הגיע לשם, המשיך לקלל וזרק לעברה סיגירה בוערת שלא פגעה בה. לאחר מכן לקח את הסיגירה, התקרוב אל המתלוונת ואימם לחנוך אותה. בגין מעשים אלה הורשע בשתי עבירות של תקיפה בת זוג ובעבירות איום. באישום השני הורשע בעבירה נוספת של תקיפה בת זוג בכך של מהחרת בשעות הבוקר החל לקלל את המתלוונת ובהמשך נצמד אליה וירק בפניה.

אין צורך להזכיר במיללים לגבי החומרה הכרוכה במעשהיו של הנאשם. מדובר במעשהים אשר פוגעים בשלומה הפיזי והנפשי של המתלוונת במסגרת יחסי זוגיות וabitah-מצברה. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מדובר באירועים אשר היסוד הפיזי שבהם מצוי ברף התחתון ועיקרים במעשה השפלה ואיום ולא בפגיעה פיזית ממשית. כמו כן, מדובר בראוף אחד של אירועים ודומה כי לצידיו יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מוותנה לצד سنקיות נלוות

עמוד 1

דוגמת של"ז ועד ריצוי מסר מأחורי סוג ובריה.

באשר לעניינו של הנאשם, הרי שהסוגיה העיקרית המוטלת בפתחו של ביהם"ש נוגעת לשאלת היחס אל המאסר המותנה בן 6 חודשים, אשר תלוי ועומד לחובתו, בגין הרשעה קודמת בעבירות אלימות כלפי גרוותה.טרם אדון בסוגיה זו יצאין כי בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקירים מפורטים מטעם שירות המבחן אשר מתארים את התהילך הטיפולי בו נטל הנאשם חלק. מהתסקירים עולה כי מדובר באדם בן 40, אשר לחובתו הרשעה קודמת ייחודית בגין אותן עבירות אלימות שהזוכרו. במסגרת גזר הדין הקודם הוטל עליו מסר מותנה לצד של"ז בהיקף מסוומי. אותו עונש קודם הוטל בעקבות הליך טיפול שעבר הנאשם אז במסגרת שירות המבחן. כפי שניתן לראות, אותו טיפול לא הביא באופן מלא לפירות המקיים, אם כי ניתן לראות כי האישומים הנוכחיים חמורים פחות מאשרו לו בהרשעה הקודמת, אשר כללו אלימות פיזית ממשית.ברי כי אילו כך היו פנוי הדברים גם היום, היה מקום להפעיל את המאסר המותנה, להטיל ענישה נוספת, אלא שמהතסקירים עולה כי לאחר ביצוע העבירות שבפני השובל הנאשם בטיפול "עוד" ממשועוט לגברים אלימים במסגרת הוסטל "בית נעם". הנאשם טופל במקום במשך 4 חודשים, עד בחוקי וככלוי המסתגרת ובכלל המטלות אשר היו כרכות בהליך הטיפול. גורמי הטיפול מתרשםים כי הנאשם הגיע לתובנות ממשועוטות בנוגע לעברו, התנהגוותו ודפוסי חשבונות. עוד עולה מהතסקירים כי לאחר השלמת הטיפול בבית נעם השובל הנאשם במסגרת טיפול המשכית, תחילתה במרכז למניעת אלימות במשפחה ובהמשך בשירות המבחן. שלב זה של הטיפול התאפיין בחוסר יציבות בשל קשיים פיזיים של הנאשם על רקע פצעתו ברג'ן, אך לאורך כל הדרך שמר הנאשם על קשר עם גורמי הטיפול. בהמשך לפניו מספר שבועות אף השובל באופן סופי לקבוצה טיפולית בשירות המבחן, הגיע למספר מגשים והוא מבטא מוטיבציה להמשיך את הטיפול. הנאשם מביע חרטה על מעשו ושירות המבחן מתרשם כי יש בהתמדתו כדי להוות גורם שיפחת את הסיכון להישנות של עבירות דומות בעתיד. על רקע זה ממליץ שירות המבחן להאריך את המאסר המותנה ולהטיל עליו צו מבחן למשך שנה.

בפתח טיעוניה היום טענה המאשימה כי למעשה מדווח במאסר על תנאי חב הפעלה ועל כן יש מקום להפעילו, על אף האמור בתסקיר. נדמה כי בנסיבות העניין לא היה מקום להעלות טענה זו, שכן במסגרת הדיון שנערך ביום 27.9.16 נאמר במפורש כי התסקירendum נועד בין היתר על מנת לבחון הארצת מסר על תנאי. המאשימה לא התנגדה לכך וביהם"ש אף הורה לשירות המבחן לחוות דעתו בסוגיה זו, כפי שאכן נעשה. ככל שבסירה המאשימה כי מדווח במאסר על תנאי חב הפעלה, מצופה היה כי תעללה טענה זו כבר באותה עת על מנת שביהם"ש יתן הנחיות בהתאם ועל מנת למנוע ציפיות שווא. מהעמדה שהובעה אז משתמעת הסכמה כי קיימת אפשרות משפטית להאריך את התנאי. יצאין כי אפשרות זו אינה מופרכת לנוכח פסיקה מקובלת עוד מימי ע"פ 264/83 בעניין שרי נגד מדינת ישראל, שם נקבע כי "מעשים שונים בעלי קשר פנימי מהותי הדוק המחייבים פרשה אחת, מהווים עבירה נוספת לעניין הארצת התנאי". במקורה שלפנינו מחולק כתוב האישום אומנם לשני אישומים אך מדובר בפרשה אחת ובairouach אחד אשר החל ביום 25.2 ונמשך בבוקרו של יום המחרת, באופן המאפשר לראות בכתב האישום כלו כעבירה נוספת אחת לעניין הארצת התנאי.

לගופו של עניין אני סבור כי בשם לב להליך הטיפול המשועוט שעבר הנאשם בבית נעם, להמשך הטיפול גם היום במסגרת שירות המבחן, לתועלת שהפיק הנאשם מכך ולבודה כי מאז תחילת הטיפול לא נפתחו לחובתו תיקים נוספים, הרי שיש לפחות פניה לטיפול אינטנסיבי מעין זה, בין היתר על דרך של מתן משקל מכך לשוגית השיקום. אזכיר מבלי להקל ראש כי אין מדובר באירוע מרף חרמלה גבוה באופן ייחודי, כך שניתן במקרים מעין אלה לשקל הארכת תנאי והותzáה הכלולתי היא כי יש להעניק לנאים את אותה הזדמנות נוספת בלבד שיבחר לו כי אם לא עומד בתנאי צו

המבחן, או חיללה יעבור עבירה נוספת, לא יהסס ביהמ"ש לדון בעניינו מחדש, להפעיל את המאסר מוותנה ולגזר את דיןו לחומרה בהתאם.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנואשם את העונשים הבאים:

1. אני מורה על חידוש תוקפו של מאסר מוותנה שהוטל על הנואשם במסגרת ת.פ. 38507-06-13 למשך שנתיים מהיום.
2. ניתן בזאת צו מבחן למשך שנה בעניינו של הנואשם.
3. הנואשם יפיצה את המטלוננט, עדת תביעה מס' 3 לכתב האישום, בסכום של 1,200 ש"ח. סכום זה יופקד בקופת ביהמ"ש בתוך 60 יום ויעבר על ידי המזכירות למטלוננט.

העתיק יועבר לשירות המבחן.

המזכירות תсрוק את המסמך ע/1 וע/2.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

<#4#>

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ח, 22/11/2017 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי, שופט, סגן נשיאה

הוקלט על ידי דורית סרג